

[Poul Sørensen.]

Når man har den opfattelse, som jeg har, at et sådant fakultet må følges af andre med henblik på en helhedsløsning, vil det da være naturligt at vælge Odense som hjemsted. Jeg må her henvise til det meget fyldige undersøgelsesmateriale, der allerede foreligger. Det er vel ikke nødvendigt at gå i enkeltheder med statistikken over lægebehovet i de kommende år, men tilstrækkeligt blot at nævne, at man inden for den kommende 10 års periode venter den årlige tilgang til lægestudiet forøget med omkring 1 000 studerende om året. Det er mere, end de bestående fakulteter kan bære.

På grund af den stadige udbygning og modernisering af vort sygehusvæsen er der et stigende behov for nye læger, og vi har tal på bordet for, at man må i gang med en hurtig opbygning af det tredje fakultet. Når Odense kommer først ind i billedet som hjemsted for det nye lægefakultet, er det, som jeg allerede har nævnt, først og fremmest, fordi der i denne by findes et højt udviklet hospitalsvæsen, der kan danne basis for uddannelsen af de nye læger; men jeg må vurdere forholdet sådan, at det også har spillet og må spille en væsentlig rolle, at der på anden måde i denne by er gjort en indsats til fordel for dens fremtid som universitetsby. Vi så i sin tid, hvad det betød for Århus, at denne by havde skabt en atmosfære for opbygning af et nyt universitet. Odense har i de sidste år bevidst stilet imod at skabe et tilsvarende grundlag. Man var i gang hermed endnu før den foregående undervisningsminister anså tanken herom for realistisk. Efter nogle års drøftelse blandt særlig interesserede blev der i Odense nedsat et fakultetsudvalg, som i oktober 1960 udsendte den betænkning, der er omdelt til det høje tings medlemmer. Man opregner heri såvel det statistiske behov for det nye lægefakultet som en række andre spørgsmål i samme forbindelse, og man giver en foreløbig skitse til fakultetets opbygning.

Hertil kommer, at Odenses sygehusvæsen har dygtige læger, der med kort varsel vil kunne tilrettelægge undervisningen. Man har passende store arealer til rådighed til universitetsbyggeri, og man har, hvad der ikke er mindst væsentligt, i det

hele skabt en atmosfære, der gør, at universitetsplanen vil blive modtaget med tilslutning fra vide kredse. Der er mig bekendt givet tilsagn om et par millioner kroner til stipendier og kollegiebyggeri og i det hele vist betydelig lokal interesse for sagen.

Det må betragtes som et yderligere plus for realisationen af tanken om et lægefakultet i Odense, at der mellem dette og den kommende landbohøjskole i denne by vil kunne skabes samarbejde om den grundvidenskabelige forskning. Og lad mig hertil føje, at der utvivlsomt også vil være mulighed for de studerende, som vil bidrage til eget underhold, for i så stor en by at opnå passende bibeskæftigelse.

En af de ting, man tager i betragtning, når et nyt universitet skal forberedes, er de landsplanmæssige hensyn. Også på dette punkt har Odense en fordel som universitetsby. Byen ligger midt i et område af landet, der er forsynet med gode gymnasier, hvorfra de studerende kan rekrutteres, og nye gymnasier er under forberedelse. For mange familier spiller det jo en rolle, hvor kostbart det er at lade de unge studere. Jeg er overbevist om, at adskillige velegnede unge ikke opnår den højere uddannelse, fordi der ikke er råd til at lade dem rejse til København eller Århus og tage fast ophold dér. Disse vanskeligheder kan man overvinde ved at sprede de højere læreanstalter ud over landet, så også ud fra dette hensyn er der god begrundelse for at påbegynde et nyt universitet i Odense.

Når jeg nu har gjort disse bemærkninger om det lovforslag, som er til behandling, må jeg føje til, at mit parti, inden denne sag afgøres, vil have klaret fremtidslinjen for universitetsbyggeriet, og her melder sig for os hensynet til Sønderjylland. Her er i sandhed problemet: vor stilling i det nye Europa, som vi er ved at indtræde i.

Vi taler i denne tid om nordisk kulturs muligheder under de nye forhold, og det er et problem; men den landsdel, der i særlig grad har presset på sig, er selvfølgelig Sønderjylland, landsdelen, der har kendt grænsekampen gennem slægter; i fremtidens kulturkamp skal der hernelde tages det første stød under de nye forhold. Naturligt går derfor mit partis tanker til Sønderjylland, når vort fremtidige universitetsbyggeri skal planlægges, og det er vort ønske, at